

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 4 (495)

Субота, 22 січня 1977 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

Безумовне виконання державного плану, його кількісних і якісних показників, безумовне виконання соціалістичних зобов'язань—це справа честі кожного комуніста, кожного трудящого.

Л. І. БРЕЖНЄВ.

ЗМАГАЮЧИСЬ, ПЕРЕМАГАТИ

Досвід будівництва нового суспільства в нашій країні свідчить про велику роль соціалістичного змагання у розвитку економіки, вихованні людей.

Ми пишаємося тим, відзначав на XXV з'їзді КПРС Генеральний секретар ЦК товариш Л. І. Брежнєв, що в авангарді змагання йдуть комуністи. Змагання справляє глибокий вплив на господарську практику, на громадсько-політичне життя країни, на моральну атмосферу. Всебічно розвивати і далі соціалістичне змагання, рух за комуністичне ставлення до праці—таке наше спільне бойове гасло.

Минулого тижня у пресі опубліковано постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, успішне виконання завдань десятої п'ятирічки».

ЦК КПРС, Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, говориться в постанові, високо оцінили патріотичні починання робітників, колгоспників, інтелігенції, передових колективів у всенародному соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки—п'ятирічки ефективності і якості, за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, визначили конкретні заходи по подальшому розвитку змагання за втілення в життя соціально-економічних завдань, накреслених XXV з'їздом КПРС, підвищенню його ролі як могутньої підйоми економічного і соціального прогресу, школи політичного, трудового і морального виховання.

Члени Українського товариства глухих, як і весь радянський народ, натхненні рішеннями XXV з'їзду партії, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, ударною роботою на всіх ділянках господарського і культурного будівництва виявляють палку підтримку і схвалення внутрішньої і зовнішньої політики нашої партії, невідомої діяльності Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з Генеральним секретарем ЦК товаришем Л. І. Брежнєвим. Трудові колективи, глухі робітники і колгоспники, інженерно-технічні працівники виступають ініціаторами патріотичних починань, беруть напружені соціалістичні зобов'язання.

Девіз змагання, що його партія проголошує на десяту п'ятирічку,—«Працювати краще, підвищувати ефективність і якість!» Розгортаючи його, члени нашого Товариства покликані домагатися дальшого зростання продуктивності праці, вдосконалювати якість роботи, ощадливо використовувати матеріали і сировину, електроенергію, зміцнювати організованість і дисципліну.

Постанова спрямовує увагу партійних, профспілкових, комсомольських та первинних організацій УТОГ на налагодження чіткої, ритмічної роботи у колективах. На УВП і виробничих об'єднаннях Товариства, в компактних групах УТОГ на державних підприємствах слід розгорнути змагання за безумовне виконання і перевиконання місячних, кварталних, річних планів і завдань, п'ятирічки в цілому, за право бути нагородженими Червоними прапорами ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «За високу ефективність і якість роботи в десятій п'ятирічці», перехідними Червоними прапорами, почесними дипломами і вимпелами міністерств (відомств) і ЦК профспілок, знаками «Переможець соціалістичного змагання» і «Ударник десятої п'ятирічки», пам'ятними подарунками і грошовими преміями.

Організовуючи змагання за підвищення ефективності і якості роботи на підприємствах нашого Товариства, необхідно більш широко і планомірно поширювати прийоми і методи праці передовиків та новаторів виробництва, досвід кращих трудових колективів. З цією метою на УВП та об'єднаннях слід створити школи передового досвіду, максимально використати систему економічної освіти трудящих, школи комуністичної праці, можливості культосвітніх закладів Товариства.

Редколегія стінних газет необхідно глибоко висвітлювати практику соціалістичного змагання бригад, дільниць, цехів, широко популяризувати досвід роботи передових виробничих колективів, новаторів і ударників комуністичної праці.

Поряд з глибоким роз'ясненням постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ в кожному трудовому колективі, обов'язок партійних організацій—використати весь випробуваний арсенал організаторської і масово-політичної роботи для мобілізації сил трудящих на подальше підвищення темпів зростання виробництва, його ефективності та якості.

ЦК КПРС, Рада Міністрів, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ висловили тверду впевненість у тому, що всі трудівники промисловості і сільського господарства, будівництва, транспорту та інших галузей господарства ще ширше розгорнуть соціалістичне змагання за втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, успішне виконання і перевиконання завдань десятої п'ятирічки, новими трудовими успіхами зустрінуть 60-річчя Великого Жовтня.

НАГОРОДА МУЗЕЮ

За пліднотворну діяльність по зміцненню зв'язків між трудящими СРСР і ЧССР Почесною грамотою Союзу радянських товариств дружки удостоєно музею в Соколовому Готвальдівського району Харківської області.

Старовинне село на березі річки Мжа стало символом непорушної єдності двох народів-братів. Тут у березні 1943 року в битві з фашистами прийняли бойове хрещення воїни 1-го окремого чехосло-

вацького батальйону під командуванням Людвіка Свободи.

За два десятиліття існування музею в ньому побувало майже півтора мільйона чоловік. Відвідувачі знайомляться тут з реліквіями, документами і матеріалами, почесне місце серед яких займають експонати, подаровані Генеральним секретарем ЦК КПЧ, Президентом ЧССР Густавом Гусаком, трудівниками міст і сіл-побратимів.

В. НАТ.

ПРАЦЮВАТИ КРАЩЕ, ПІДВИЩУВАТИ ЕФЕКТИВНІСТЬ І ЯКІСТЬ

Під таким девізом члени Українського товариства глухих розгортають соціалістичне змагання за виконання і перевиконання виробничих завдань і взятих зобов'язань на 1977 рік, за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

З почуттям глибокого задоволення сприйнявши опубліковану днями в пресі постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, вони прагнуть ще вище піднести дієвість змагання, використати його можливості для дальшого зміцнення економічної могутності Вітчизни, підвищення добробуту народу.

У другому році десятої п'ятирічки колектив Лубенського УВП вирішив випустити швейних виробів на 40 тисяч карбованців більше, ніж передбачено завданням. У цехах підприємства широко розгорнулося соціалістичне змагання за виконання і перевиконання завдань п'ятирічки, за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня. На знімку: передові швей УВП Ганна Романівна Шепітько (ліворуч) та Зінаїда Миколаївна Лисенко.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Й д е надпланова

З величезним задоволенням зустріли швейники Кам'янець-Подільського УВП постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, успішне виконання завдань десятої п'ятирічки.

З перших днів 1977 року колектив підприємства взяв високі темпи і систематично випускає надпланову продукцію. Перед у змаганні за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня веде бригада майстра Е. О. Васильєвої. При змінному завданні 200 робочих спецкостюмів цей колектив фактично пошиває за робочий день 212 штук.

На 120—122 проценти виконують свої норми виробітку швей Лариса Стецюк, Галина Чинник, Ольга Вербицька, Марія Мисько, Поліна Брандєбура та ще багато інших.

К. ТЕЛЯТИЦЬКА,
заст. директора Кам'янець-Подільського УВП з навчально-виховної роботи.

З ПЕРШОГО ПРЕД'ЯВЛЕННЯ

Трудівники шліфувальної дільниці цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» з великим інтересом зустріли постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи,

успішне виконання завдань десятої п'ятирічки».

Наш колектив достроково завершив завдання минулого року. За грудень місяць цеху присуджено друге місце в змаганні серед колективів об'єднання. У цьому є частка і нашої праці.

Високі рубежі накреслили трудівники дільниці в ювілейному ро-

ці. Шліфуючи корпуси для вимірювальних приладів, колектив щодня виконує завдання на 110 процентів і здає готову продукцію з першого пред'явлення. Ще вищого виробітку—120 процентів денної норми домагаються робітники І. В. Білик, М. М. Походун та інші.

О. МАРЧУК,
шліфувальник цеху
вимірювальних приладів.

Москва, Кремль, В. І. Леніну...

Телеграми, листи до Леніна... Скільки їх надходило до Москви з усіх усьод! Від червоноармійців і шахтарів, будівельників і працівників народної освіти, від з'їздів комнезамів і домашніх робітниць. Леніну писали літні і молоді, жінки і діти. Колективно і поодинокі... І тепер, через десятиліття, неможливо без хвилювання читати ці неповторні людські документи. Вони вражають нас силою і красою першої любові—свідомості і щирої—до свого вождя, засновника і організатора партії більшовиків, першої в світі держави трудящих.

У музеї революційної, бойової і трудової слави київського заводу «Арсенал» мені довелося побачити один з таких хвилюючих документів—телеграму робітників підприємства до В. І. Леніна, надіслану в березні 1923 року.

То були дні загальнонародної тривоги: тяжка хвороба прикула Ілліча до ліжка. Кожна звістка про стан його здоров'я віддавалася в серцях українських робітників і селян то болем, то надією і радістю. І вони слали і слали йому листи й телеграми із словами найщиріших побажань: Ілліч повинен знати, що вся трудова Україна з ним і нехай сила її любові і відданості стане цілющими ліками на його рани. Тоді і послали свою телеграму дорогому Іллічу київські арсенальці.

«Ми з нетерпінням чекаємо того дня,—писали вони,—в який, після остаточного видужання, ти знову станеш коло керма робітничої держави і твій голос буде чути за межами СРСР робітничому класу всього світу».

Ці прості слова співзвучні з тисячами інших листів і телеграм, що надсилалися Іллічу. Тільки останнє речення дещо випадає з тексту і привертає увагу: «Сподіваємось побачити нашого вождя в стінах Київського червоного «Арсеналу»».

Запрошення? Так. Але яке незвичайне! Так пишуть не просто відомий, а людині добре знайомий, близький. Людині, яка повинна особисто знати «автора» телеграми.

Ленін знав про «Арсенал», був

знайомий з арсенальцями. Тепер уже важко встановити точно, в який день відбулася та зустріч. Але приблизний час визначити вдалося: кінець грудня 1917 року...

25 грудня І Всеукраїнський з'їзд Рад у Харкові проголосив Україну радянською республікою. До вирішальних боїв з Центральною радою готувався київський пролетаріат. На «Арсеналі» будували барикади, готували зброю і боеприпаси. Становище на заводі було важким: вже кілька місяців робітники не одержували заробітної плати, їх сім'ї голодували. Тоді й вирішено було звернутися по допомогу до В. І. Леніна. Членові Київського комітету РСДРП(б) і виконком Ради робітничих депутатів А. В. Іванову вдалося зв'язатися з Петроградом. А невдовзі стало відомо, що Володимир Ілліч дав вказівку народному комісарові фінансів видати для робітників «Арсеналу» 3200 тисяч карбованців. Загін з тридцяти семи озброєних червоногвардійців вирушив до Петрограда.

(Закінчення див. на 3 стор.)

Підсумки першого року: що показують вони?

Коллектив Лебединського УВП достроково, до 20 грудня 1976 року, виконав своє виробниче завдання. За цей період реалізовано меблів на 778 тисяч карбованців, а до кінця року додатково було продано меблів ще на 37 тисяч карбованців.

У чому секрет нашого успіху?

Перш за все у використанні внутрішніх резервів виробництва, адже підприємству нелегко збільшувати обсяг випуску продукції, коли виробничі потужності перекрыто в 2,6 рази.

Тому УВП взяло на озброєння метод Сумського машинобудівного заводу імені Фрунзе — «Кожному верстату, кожному метру виробничої площі — максимальне, стабільне навантаження, найвищу продуктивність праці і віддачу», що комплексно розв'язує питання ефективного використання виробництва, враховує якість роботи і якість продукції. Працюючи за методом фрунзенців, ми розробили ряд заходів, спрямованих на ліквідацію так званих вузьких місць, покращення технології виробництва, на ефективне використання обладнання і площ.

На порядок денний було винесено завдання: докорінно покращити якість продукції. Впроваджуючи комплексну систему управління якістю, ми приділяли велику увагу заводським стандартам. Протягом минулого року впроваджено 14 стандартів, що стало різким поштовхом до випуску якісних меблів. Але для цього потрібно було встановити верстат ШЛДП для шліфування пластів після першого покриття лаком, відмовитись від ручного наливку поліефірного лаку на краї, застосувати лакосмоляну ґрунтовку, виготовити верстат для полірування кромки, а на циркульному — встановити пристосування для ліквідації обриву шпону. Крім цього, замість горизонтальних вайм впровадили похилі, на дільничі фанерування встановили нові вальці типу К-9 та інші. Такі нововведення дали добрі результати. І сьогодні приємно чути, що наші меблі користуються великим попитом у населення.

Питання вдосконалення й організації виробництва, економії і бережливості постійно знаходились в центрі уваги адміністрації, партійної, профспілкової, комсомольської і первинної організації УТОГ. Причому, вирішального значення набули якісні показники — зниження затрат сировини, матеріалів і палива. Виходячи з постанови ЦК КПРС «Про роботу Міністерства лісової і деревообробної промисловості СРСР по підвищенню ефективності використання деревини в світлі рішень XXV з'їзду», колектив підприємства розробив і здійснив додаткові заходи по підвищенню ефективності використання пиломатеріалів деревостружкових (ДСП) і деревоволокнистих плит (ДВП). Чітко, за технологічними картами йде розкрій сировини. З відходів виготовляємо полиці для платяних шаф, що дало можливість на 100 відсотків використати деревостружкові плити, а з відходів деревоволокнистих — робимо ящики для посилок.

Ощадливе використання сировини і матеріалів, палива і електричної енергії постійно знаходяться в полі зору народних контролерів. У цехах і на дільницях вивішено конкретні гасла, які закликають до бережливості й економії. Все це разом взяте дало добрі результати. За одинадцять місяців зекономлено: ДСП — 11,3 кубічного метра, шліфувальної шкурки — 5,9 тисячі квадратних метрів, вугілля — 30 тонн, електроенергії — 12 тисяч кіловат-годин, смоли — 5,8 тонни, бензину — 0,5 тонни та інших матеріалів.

Застосування аеросили дало можливість зекономити близько 20

процентів поліефірного лаку. У котельні спалюємо опилки, що допомагає заощаджувати вугілля.

Технологи почали впроваджувати текстурний папір. Це позитивно позначається на якості виробів і дає значну економію струганого шпону з цінних порід деревини. Затримка нині за просочуванням паперу, але заводські раціоналізатори уже почали розробку такої установки.

Застосування шліфувальної шкурки на паперовій основі, замість полотняної, теж дало економію — близько тисячі карбованців.

Підвищення якості роботи — головне завдання десятої п'ятирічки. Це ми розуміємо так: чітка організація виробництва, суворий режим роботи, висока відповідальність за доручену справу. Але ми ще незадоволені досягнутим.

Погано працюють виробничий і плановий відділи підприємства з

кошторис на капремонт.

Для того, щоб успішно вирішувати різноманітні економічні і соціальні завдання, поставлені перед країною, говорив Л. І. Брежнев на XXV з'їзді КПРС, немає іншого шляху, крім швидкого зростання продуктивності праці, різкого підвищення ефективності виробництва.

Систематично перевіряючи норми виробітку, ми постійно дбаємо про підвищення кваліфікації робітників, оволодіння суміжними професіями. Тільки за минулий рік на підприємстві підвищили свій розряд 12 робітників, оволоділи суміжними професіями — 10, вчаться в школі економічних знань — 12, у вечірній школі — 10.

Зміцнюючи трудову дисципліну, колектив вчиться цінувати робочий час, боротись за ефективне використання кожної хвилини. Варто відзначити, що наслідки цієї

роботи помітні. Продуктивність праці, порівняно з позаминулим роком, зросла на 7 процентів і весь приріст продукції одержано за рахунок цього фактору.

Але резерви ще є. Вони у невиправданих простоях через відсутність сировини і в переборах у постачанні електроенергії. Незважаючи на його значне покращення, ми ще недостатньо одержуємо поліефірних лаків, надходить низькосортний струганий і лущений шпон. Ми ще не досягли постійних і реальних поставальників ДСП і ДВП, особливо пиломатеріалів.

Незважаючи на труднощі, нам вдалося досягти чіткої роботи з коефіцієнтом ритмічності 0,95—0,97 завдяки добре налагодженій організації соціалістичного змагання. Для оперативного керівництва ним на підприємстві створено штаб «Трудового дня». Особисті творчі плани інженерно-технічних працівників, соціалістичні зобов'язання робітників, бригад, змін, дозволили організувати змагання так, що воно стало конкретним, дійовим, ефективним.

Всі форми і засоби масово-політичної роботи — лекції, доповіді, наочна агітація, стінна преса, були спрямовані на досягнення успіхів. Адже сучасне виробництво вимагає від кожного робітника чіткого уявлення про своє місце у виробничому процесі, усвідомлення того, що його праця — необхідна частина спільної роботи. Якщо така свідомість є, підкреслював Леонід Ілліч Брежнев на зустрічі з робітниками автозаводу ЗІЛ, то проявляється зацікавленість, тоді праця стає радістю, творчістю.

Ці слова на УВП сприйняли як керівництво до дії по дальшому піднесенню виховної роботи на дільницях, в бригадах, — там, де вироблялася доля планів і зобов'язань. На прикладі і досвіді передових робітників, таких як складальник А. А. Волинський та А. Л. Шломенко, пакувальники С. І. Іванов та І. П. Яценко, оздоблювальники Н. І. Трохименко та В. С. Черкаська, шліфувальники В. І. Панета та Г. А. Царук, набиральники шпону М. Т. Макарова та А. В. Присіч і багатьох інших ми виховували наші кадри. Це тим більш важливо, що поряд із старшими працівниками у нас зустрічались й такі, що приходили на роботу за «довгим» карбованцем. Це А. Д. Харченко, А. А. Гуменик.

Звичайно, ніхто не застрахова-

ний від помилок, тимчасових невдач. Таким ми надаємо допомогу. Так було з оздоблювальницею І. А. Улья, М. М. Гришковець та складальником М. Тарасюк. Не все у них виходило. Нині — це передові робітники, що сумлінно трудяться на своїх місцях.

Інколи дехто втрачає почуття відповідальності за доручену справу, не може в повній мірі усвідомити свою помилку або вчинок. Так було з коначаром П. П. Соломкою, верстатницею Л. П. Бараненко та деякими іншими. Виховання кадрів — складна справа, особливо керівного складу, середньої і молодшої ланки. Висуваючи вимоги до керівників, ми поєднуємо їх з довірою і повагою, конкретною допомогою в роботі.

Сучасний керівник, говорив на XXV з'їзді КПРС Л. І. Брежнев, повинен органічно поєднувати в собі партійність з глибокою компетентністю, дисциплінованістю, з ініціативою і творчим підходом до справи, разом з тим бути прикладом в роботі і в побуті.

У нашому колективі можна назвати таких керівників. Це старші майстри А. А. Авраменко, А. Н. Кулішов, інженер-технолог Г. І. Царук та інші. Вони і є носіями таких рис.

Поряд з дбайливим ставленням до старих кадрів, максимальним використанням їхнього досвіду і знань, ми сміливо висуваємо молодих, перспективних робітників. Наприклад, тільки 1976 року на роботу з великим обсягом висунуто трьох чоловік: на посаду механіка — комсомольця В. Д. Тупікіна, на посаду інженера НОП — верстатника, комуніста П. Н. Вовка, бригадиром ділянки вайм — Н. А. Луб'яньську.

На підприємстві створено резерв керівних кадрів. Ми їх постійно навчаємо, перевіряємо на зрілість. Маємо також і перспективний план роботи з молодшою ланкою.

У повній мірі для виховання молоді використовуємо досвід наших наставників, їх майстерність і вміння. Серед молоді зміцніла трудова дисципліна, зросла активність у громадському житті колективу. Хочеться відзначити таких трудівників, як В. І. Марченко, П. Т. Вернидуб, Н. В. Новикову, В. П. Щербаченко, М. В. Голуб. Багато з них працюють з випередження графіка на два місяці. Їх портрети у Червоному кутку на стенді «Маяки десятої п'ятирічки».

Виконуючи державний план, ми намагалися з максимальною ефективністю використати політичне і трудове піднесення в колективі, викликане рішеннями XXV з'їзду КПРС. Про те, яких успіхів домогся колектив у соціалістичному змаганні, говорять такі цифри і факти.

На підприємстві сім комуністичних бригад, 88 ударників комуністичної праці, 6 ударників дев'ятої п'ятирічки, 10 чоловік нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання», трьом присуджено звання «Майстер — золоті руки», троє працюють з особистим клеймом, 13 — носять звання «Кращий молодий робітник» і 5 — «Кращий за професією».

Змагання дає потрібний економічний ефект лише тоді, коли воно органічно включається у виробничу діяльність. Ми намагалися так використати ентузіазм колективу, щоб одержати максимальний ефект — достроково виконати план і зобов'язання першого року десятої п'ятирічки.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, на підприємстві сьогодні велику увагу приділяють організації соціалістичного змагання під девізом: «Працювати краще, підвищувати ефективність і якість». І в цьому ми вбачаємо запоруку наших майбутніх успіхів.

М. ШАПТАЛА,
директор Лебединського УВП.
Сумська область.

Сумлінною і наполегливою працюю зарекомендувала себе в праці робітниця маслозаводу Велико-Бурлуцького району Харківської області Зінаїда Яковлева. Достроково виконавши зобов'язання першого року десятої п'ятирічки, ударниця комуністичної праці прагне ознаменувати і другий рік високими трудовими показниками.

На знімку: З. ЯКОВЛЕВА.
Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Замовленням — конкретні розрахунки

Для успішного виконання завдань десятої п'ятирічки велике значення має також і забезпеченість підприємств обладнанням, інструментом та підйомно-транспортними механізмами. Щоб вчасно поставити ці засоби виробництва колективам УВП та об'єднань, незабаром розпочнеться прийом заявок на 1978 рік. В зв'язку з цим хотілося б нагадати керівникам підприємств про надзвичайно важливе значення цієї справи.

1978 рік — третій рік десятої п'ятирічки, п'ятирічки ефективності і якості. Це зобов'язує нас на тій же кількості обладнання випустити більше продукції і кращої якості. Щоб успішно справитися з цим завданням, на підприємствах нашого Товариства на інженерній основі необхідно добре проаналізувати стан справ з обладнанням по кожній його одиниці.

Проте, як показує практика минулих років, цього не роблять. Для прикладу візьмемо металорізальні верстати. Щороку УВП та виробничі об'єднання замовляють близько ста одиниць цього обладнання. Фактично ж Товариству виділяють 25—30 одиниць, що розподіляються між підприємствами. В деяких випадках це викликає певні труднощі, але в цілому УВП та об'єднання виконують і перевиконують державні плани по випуску продукції.

Мимоволі напрошується висновок: подекуди завищують свої потреби в обладнанні. Щоб ліквідувати таке ненормальне явище, до заявок на металорізальні верстати в 1978 році підприємства і об'єднання повинні додати конкретні розрахунки. Такі вимоги будуть пред'явлені при здачі заявок і на інші види обладнання та інструменти як металорізального, вимірювального, так і деревообробного профілю.

Якщо раніше інструмент можна було замовляти в сумарному значенні, то на 1978 рік необхідно оформити конкретно по кожному найменуванню окремо. Це дуже копітка робота, тому до неї слід ретельно підготуватися.

Хочеться сподіватися, що в нинішньому році не повторяться випадки, коли представники підприємств, що здають замовлення, не можуть відповісти на запитання, чи можна, скажімо, модель одного верстата, що вже знята з виробництва, замінити на іншу.

У найближчий час підприємствам і об'єднанням УТОГ буде надіслано всі необхідні матеріали, що стосуються заявок. Обов'язок керівників підприємств грамотно і вчасно підготувати всі необхідні дані для замовлення потрібного обладнання.

Ю. ЗУБКЕВИЧ,
ст. інженер виробничого відділу ЦП УТОГ.

Кожному виробу — високу якість

Під таким девізом трудяться сьогодні трикотажники і швейники Вінницького учбово-виробничого підприємства.

Готуючись до проведення атестації якості продукції, що відбулася наприкінці минулого року, на УВП чимало зробили для поліпшення технології виробництва. На трикотажній дільниці, напри-

клад, замінено всі крутлов'язальні машини, що випускають полотна з начосом.

Добрі зміни сталися і на швейній дільниці підприємства. Всі оверлоки 51 класу замінено устаткуванням фірми «Текстіма». Технологію випуску чоловічої і жіночої трикотажної білизни поліпшено багато в чому. Тепер все полот-

но перед розкроюванням підпарується.

Велику роботу проводять на підприємстві для підвищення кваліфікації робітників. На в'язальній дільниці майже всі трудівники володіють суміжними спеціальностями й операціями. А такі швеї, як Галина Павлова, Марія Денисенко, Олена Горбух, Надія Кривоніс, Анастасія Стасюк та багато інших, володіють всіма опе-

раціями пошиття б і л и з н и.

Постанова ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності і якості роботи викликала у колективі УВП гаряче схвалення. Нині трикотажники прагнуть зробити все від них залежне, щоб високо піднести честь фабричної марки.

І. ШАПЕЄВ.

ПРОДУМАНЕ ПЛАНУВАННЯ— ЗАПОРУКА УСПІХУ

Велику роль у мобілізації членів нашого Товариства на дострокове виконання завдань і зобов'язань десятої п'ятирічки відіграє добре продумане планування роботи. Воно дає можливість проаналізувати зроблене, врахувати допущені помилки, використати досвід попередніх років і збагатити його новим.

Складаючи перспективні (річні) та поточні (квартальні) плани роботи, Одеський облвідділ УТОГ в центрі уваги ставить важливі події, що відбуваються в країні і за рубежом, керується рішеннями XXV з'їзду партії, жовтневим (1976 р.) Пленумом ЦК КПРС, а також вказівками ЦП УТОГ.

Зупинюся на окремих питаннях планування роботи Одеського облвідділу УТОГ.

На засіданнях президії облвідділу затверджуються як квартальні плани роботи, так і заходи на рік, які складаються з шести розділів: організаційно-масова робота, робота з кадрами, з глухими, що живуть на селі, виробнича діяльність, капітальне будівництво, фізкультура і масово-спортивна робота.

Особливого значення облвідділ надає організаційно-масовій роботі. Сюди входить проведення пленумів та засідань президії, обласних нарад передовиків промисловості і сільського господарства, звітно-виборних кампаній в первинних організаціях УТОГ, орга-

нізація і підведення підсумків соціалістичного змагання, огляди стінгазет та інше.

Хочеться поділитися досвідом підготовки і проведення обласних нарад передовиків народного господарства. Саме ці заходи вимагають великої уваги від працівників облвідділів, культзакладів, голів первинних організацій УТОГ та перекладачів компактних груп.

За місяць наперед президія облвідділу остаточно визначає день, час і місце проведення наради, порядок денний, а також кількість запрошених. Готують листи на адреси первинних організацій УТОГ і культзакладів, в яких повідомляємо, коли проходитиме нарада, пропонуємо надіслати характеристики на осіб, що візьмуть участь у її роботі.

Директори культзакладів, голови первинних організацій УТОГ, перекладачі компактних груп разом з керівниками підприємств, колгоспів, радгоспів та інших організацій, де працюють викликані на нараду, вирішують питання про преміювання передовиків промисловості і сільського господарства. Потім всім учасникам наради — робітникам фабрик, заводів, колгоспів, облвідділ УТОГ в урочистій обстановці вручає почесні грамоти, цінні подарунки, грошові премії та сувеніри.

Такі заходи ми проводимо щороку. Остання нарада відбулася в жовтні минулого року.

Президія облвідділу є керівним

органом у проміжках між пленумами і конференціями УТОГ області і робота її планується наперед. Ці плани охоплюють різні сторони виробничої, культурно-масової і спортивно-масової роботи.

Так, якщо вдатися до практики позаминулого року, то бачимо, що 1975 рік був роком підготовки до XXV з'їзду КПРС, роком 30-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні, Міжнародним роком жінки, роком 40-річчя стаханівського руху. До всіх цих знаменних дат президія облвідділу готувалася і провела велику політико-виховну роботу.

Минулого, 1976 року було підведено підсумки соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС, відзначено переможців. В дні роботи з'їзду утворювали показували зразки ударної праці. А після форуму партія президія облвідділу розробила і затвердила на засіданні від 12 квітня 1976 року «Заходи по роз'ясненню і пропаганді матеріалів і рішень XXV з'їзду КПРС», які дають можливість довести до свідомості кожного члена УТОГ, що працює в промисловості чи сільському господарстві, ті величезні завдання, які поставила партія перед усім нашим народом, і сприяють більш повному виконанню народногосподарських планів.

На 1977, ювілейний рік першої в світі соціалістичної держави, президія облвідділу затвердила «Положення про змагання серед первинних організацій УТОГ області на честь 60-річчя Радянської влади», підсумки якого будуть підведені в листопаді цього року.

О. ДОВГАЛЮК,
інструктор Одеського облвідділу УТОГ.

Наслідують старших

Понад десять років працюють на Житомирському міському спеціалізованому комбінаті по ремонту різних меблів члени нашого Товариства Віктор Петрович Ольшеский та бригадир Юхим Наумович Юдінський. Обидва кваліфіковані майстри, працюють за п'ятим розрядом і ремонтують меблі з високою оцінкою. За багаторічну і невтомну трудову діяльність наповненим трудовим діяльністю неодноразово висловлювали подяки, нагороджували їх грамотами, грошовими преміями.

Ударники комуністичної праці вони постійно працюють з випередженням графіку. Своє завдання на перший рік п'ятирічки виконали на місяць раніше строку. Ю. Юдінський — на 103,3 процента, а В. Ольшеский — на 100,5 процента. Нині трудяться в рахунок лютого 1977 року.

У бригаді Юдінського поруч з ветеранами працюють комсомольці Василь Білоус, Станіслав Стоцький, Ігор Ліпський. Вони в усьому наслідують ветеранів.

З перших днів нинішнього року Юхим Наумович Юдінський, Віктор Петрович Ольшеский та їх учні стали на трудову вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня.

М. ГУРМАН.

ЗАВЖДИ У ПОШУКУ

У житлово-експлуатаційній конторі Олександрійського міськвиконкому Микола Михайлович Бокатов працює третій рік. Але й за цей короткий час зумів показати себе сумлінним працівником, висококваліфікованим майстром. Бездоганною поведінкою заслужив повагу всього колективу ЖЕК.

Працюючи у бригаді теслів по ремонту старих будинків, Миколі Михайловичу доводиться виконувати не тільки теслярські, а й столярні роботи. Працює він зосереджено, не кваплячись. Кожна річ, зроблена його руками, має привабливий, красивий вигляд. Відремонтовані ним старі квартири оновлюються, стають світлішими — вони ніби народжуються вдруге, а їх мешканці завше щиро дякують цьому чоловікові.

Якщо хто хоче зробити ремонт, то, прийшовши до контори, просить, щоб йому неодмінно прислали тільки Бокатова. Це й не дивно — чоловік неабиякий майстер.

— Золоті руки у Миколи Михайловича, — так кажуть олександрійці.

Коли Бокатов прийшов у ЖЕК, то йому почали доручати найскладніші і найвідповідальніші роботи, бо тесля має ще й великий художній смак. Якось потрібно було оформити стенди у приміщенні міськвиконкому — довірили цю роботу Миколі Михайловичу. І не помилилися. Майстер завжди у пошуках — як би скоротити час та підвищити якість своєї роботи, ефективно використати всі можливості.

Краща формуваньниця

Завод пористих бетонів та виробів — одне з найбільших підприємств міста Білгород-Дністровський. У тому, що колектив достроково завершив виконання виробничого завдання першого року десятої п'ятирічки є частка праці і формуваньниці Тетяни Федорівни Шевчук.

Майже десять років працює вона тут. За цей час Тетяна Федорівна стала передовою виробницницею, неодноразово була переможцем в соціалістичному змаганні. Про неї, як про одну з кращих трудівниць заводу, писала районна газета «Радянське Придністров'я», а її трудові успіхи неодноразово відзначала адміністрація.

Любить Тетяна Федорівна свою роботу. Якби їй запропонували перейти на іншу, то навряд чи згодилася б. Та це й зрозуміло, тут вона зросла у праці, набула виробничого досвіду. І ще не бу-

працювати за ленінським верстатом.

В альбомі немає імені робітника, який працював на цьому верстаті в траурні січневі дні 1924 року, хто зупинив його в гірку хвилину прощання з Іллічем. (Традиція вшановувати переможців з'явилася значно пізніше). Проте збереглася клятва арсенальців. «Ми даємо цю клятву в тому, — заявляли робітники, — що всією силою нашої пролетарської революційної волі будемо вести подальшу вперту боротьбу за здійснення великих заповітів Ілліча...»

Вірність цій клятві передається від покоління до покоління, утверджується в нових ударних ділах. Жити по-ленінськи, працювати по-ленінськи! Такий головний закон колективу комуністичної праці — київського ордена Трудового Червоного Прапора, орденів Леніна і Жовтневої Революції заводу «Арсенал». Заводу імені В. І. Леніна.

Ю. ЗАЙЦЕВ.

Вніс він і декілька раціоналізаторських пропозицій, що дозволили замінити ручну працю столяра механізованою. Миколу Михайловича нагороджено нагрудним знаком переможця соціалістичного змагання.

Фотопортрет кращого виробничника занесено на Дошку Пошани. Знають його не тільки, як чуйного товариша, але й як ввічливого, спокійного співрозмовника.

М. М. Бокатов бере активну участь у громадському житті нашого Товариства. У вільний від роботи час любить позмагатися в шахи, фотографувати, учасник художньої самодіяльності.

О. МАРКОВА,
На знімку: Микола Михайлович Бокатов.
м. Олександрія,
Кіровоградської обл.

ло такого випадку, щоб з її вини стався брак в роботі. Щоденні змінні завдання вона виконує на 120—130 процентів.

Формувальниця Тетяна Федорівна Шевчук минулого року була учасницею обласного зльоту передовиків промисловості УТОГ Одещини. Нині наполеглива трудівниця активно включилася в змагання за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

Г. БАРВІНЕНКО.
Одеська обл.

АМАТОРАМ СЦЕНИ— ГРАМОТИ

Недавно в обласному Будинку культури відбувся звітний вечір художньої самодіяльності. Перед членами нашого Товариства виступили художній керівник культзакладу Л. Ф. Короп, аматори сцени В. І. Бабанський, А. Д. Салова та інші. Вони розповіли про велику роботу гуртків за минулий рік.

За цей час було показано: три концертні програми, два одноактні спектаклі «Смертний танок» за п'єсою Л. Трохи та «Препарат «К-5» херсонського автора А. Корнета, дано вісімнадцять концертів, з них п'ять на виїзді.

В Будинку культури всього поставлено сім вистав, більшість з них побачили й глядачі міст Каховки, Берислава, Генічеська та Голіш Пристані.

Учасники художньої самодіяльності згадали зустріч з артистами республіканського театру міміки й жести «Райдуга», що виступали в жовтні перед херсонськими глядачами. На цій зустрічі спільними силами було дано концерт.

Успішними були й виступи аматорів нашого Будинку культури в Черкасах на третьому турі Всеукраїнського фестивалю.

Голова облвідділу УТОГ В. М. Кніппер, виступаючи наприкінці вечора, висловив подяку учасникам художньої самодіяльності за проведеної роботу, а також вручив грамоти та премії.

Художній керівник Будинку культури Л. Ф. Короп ознайомила присутніх з планом підготовки до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Л. ЗИМІНА,
робітниця Херсонського УВП.

У Ковельському клубі глухих Волинської області відбувся урочистий вечір, присвячений врученню нових членських квитків УТОГ.

На вечорі виступив і вручив квитки ветеран партії, учасник громадянської війни, колишній секретар народної освіти першого Ковельського ревкому 1920 року, член УТОГ Іван Іванович Малишев.

На знімку: членські квитки одержали переможці змагання 1976 року (зліва направо) М. Т. Галушко, М. Х. Крошук, А. Ф. Андресюк, Г. В. Футало та В. К. Хапер.

Ю. ДЕМЕНЧУК,
завідуючий клубом глухих.
Фото автора.

Москва, Кремль, В. І. Леніну...

(Закінчення.)

Початок див. на 1-й стор.)

На арсенальців там чекали. Увечері, тільки-но приїхали, їх заправили до Смольного — до Леніна.

«Опівночі, — запише потім слюсар Ф. Ф. Гнеповський, — голова завкому Панас Косяков, я і червоноповардієць Березняк прийшли в Смольний. Матрос, який стояв біля приймальної, запросив нас до кабінету. Ілліч підвівся з крісла і пішов нам назустріч:

— Здрастуйте, здрастуйте, арсенальці! Як справи на Україні? Посадив нас у крісла, а сам стоїть або ходить по кабінету, уважно слухає, трохи примруживши очі.

Володимир Ілліч розпитував про становище в Києві, про настрій робітників, цікавився, заким підуть солдати в разі повстання. На прощання порадив, як

швидше і в цілості доставити гроші в Київ.

Через кілька днів посланці «Арсеналу» повернулися на завод.

Легендарне січнєве повстання робітників — яскрава й трагічна сторінка в історії київського пролетаріату. Про ті жорстокі криваві бої й понині нагадують посічені кулями й снарядами стіни «фортеці революції», численні експонати і документи в заводському музеї.

А поряд з ними — матеріали, що розповідають про трудові подвиги арсенальців, про нагородження в 1923 році передового підприємства республіки орденем Трудового Червоного Прапора. Тут, на найпочеснішому місці, — ще одна телеграма В. І. Леніну. В ній робітники поздоровляли Володимира Ілліча з днем народження, бажали якнайшвидшого одужання і повідомляли про рішення загальних зборів включи-

ти його в списки червоних арсенальців почесним токарем-металістом.

«Ми знаємо, — писали вони, — що під керівництвом кваліфікованого токаря марксистської думки — Ілліча, маючи в руках точні інструменти класової боротьби і комунізму — «Капітал» і «Комуністичний Маніфест», будемо твоїми помічниками: майстрами і підмайстрами соціалістичного суспільства, виробляючи методи здійснення комунізму».

Ленінський токарний верстат і тепер стоїть в одному з цехів підприємства. Він дорогий робітникам, як дороге все, що пов'язане з іменем Володимира Ілліча, з пам'яттю про героїчні революційні, бойові і трудові подвиги старших поколінь арсенальців. Біля нього — квіти і красиво оформлений альбом. До альбому заносять імена тих, хто в соціалістичному змаганні завоював почесне право

